

Fortuna

Direcció: **Germinal Roaux**

Festival de Cinema de
la Mediterrània i del Llevant

Països: Suïssa, Bèlgica, Etiòpia (2018)

Fitxa tècnica

Guió Germinal Roaux **Fotografia** Colin Lévêque **Interpretació** Colin Lévêque **Durada** 106 min **Gènere** Drama, romanç **Llengües** Francès i amhàric, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

Fortuna, una nena etiòp de 14 anys, és rebuda amb altres refugiats per una comunitat de monjos catòlics en un monestir dels Alps suïssos. Allà coneix en Kabir, un jove africà de qui s'enamora. És hivern i a mesura que la neu cobreix els cims, el monestir es converteix en el seu refugi, però també en escenari d'esdeveniments que socaven la vida pacífica dels monjos. (FilmAffinity)

Crítica

BERLÍN 2018: El segon llargmetratge de Germinal Roaux, de títol premonitori, es va adjudicar els dos premis principals de la secció Generation de la Berlinale

Fidel a un blanc i negre que ja s'ha convertit en marca de fàbrica, el de Lausana **Germinal Roaux** inunda el seu últim film **Fortuna**, guanyador dels dos premis principals (Ós de Cristall i Gran Premi del Jurat Internacional) de la secció Generation 14plus de la 68a **Berlinale**, amb una llum misteriosa a cavall entre l'alba i l'ocàs, l'esperança i la desesperació, l'empatia i el cinisme.

Si bé el vincle estètic de totes les seves pel·lícules (Des tas de choses de 2003, Icebergs o el seu primer i multipremiat llargmetratge *Left Foot Right Foot*) és justament l'ús del blanc i negre, també comparteixen molts elements de contingut. En primer lloc, la necessitat de dotar la quotidianitat d'aquesta part de poesia que el frenesí i el consumisme semblen haver-li robat. La fragilitat que es desprèn de la veu, de la postura i de la mirada dels protagonistes del cinema de Germinal Roaux brinda a les seves històries, fetes de petites i grans adversitats com de somnis més o menys per expressar, un subtext d'allò més dens i interessant. Una mena d'admonició a redescobrir la humanitat que ens habita, a assaborir-la a plaer i, finalment, a transformar-la en un motor de canvi tan subtil com necessari.

Fortuna, protagonitzada per la prometedora **Kidist Siyum Beza**, explica la història d'una jove refugiada etiòp (de només 14 anys) el nom de la qual dona títol al film que va quedar sense notícies dels seus pares en arribar a les costes italianes i és acollida en un refugi suís (l'hospici del Simplon) situat a més de 2.000 metres d'altitud. Els responsables del refugi són un grup de canonges (un dels quals està interpretat pel magnífic **Bruno Ganz**) disposats a sacrificar el silenci i la tranquil·litat de les seves vides per acollir més gent de la que cap en una casa i tenir cura de les peces d'un puzzle que tocarà intentar reconstruir, amb paciència i sensibilitat. També a ells, a la seva capacitat per gaudir de la trobada amb l'altre com a possibilitat de transformació en lloc de amb sospita, ret homenatge Germinal Roaux. Tots dos (canonges i hostes) custodien un saber antic i misteriós; els protagonistes de **Fortuna** es fonen en la neu, que els enrosca fins a tornar-los un sol cos, imperfecte, polsant i galopant.

La manera en què el director afronta el tema, ardent i complex, dels immigrants i, més en particular, dels menors que arriben sense companyia a Europa, és extremadament personal. En lloc de cridar explícitament la seva (legítima) indignació, com va fer, per exemple, Fernand Melgar amb el seu *Vol spécial*, Germinal Roaux es posa com a objectiu retornar el color a les nostres galtes congelades i als nostres cors petrificats, convençut que darrere del mur de cinisme que ens protegeix s'amaga la resposta als nostres mals, anomenada "empatia".

Les potents imatges que componen l'aventura de **Fortuna** encerten el blanc com projectils la diana (de neu), i desperten tots els nostres sentits adormits amb un viatge multisensorial que ens porta a sortir de l'ou per afrontar l'ignot, per perdre'ns en les sensacions d'una trobada que no podrà sinó fer-nos més forts.

Giorgia Del Don – Cineuropa.org